

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121219417
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6121219417.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Radoslava Svitana, PhD. a JUDr. Eriky Zajacovej v spore žalobcu 1/ P. G. O., narodeného dňa XX.XX.XXXX, bytom I. L., S. XX, 2/ P. Y. O., narodenej dňa XX.XX.XXXX, bytom I. L., S. XX, obaja zastúpení U. W. W., advokátom so sídlom v S., Q. ul. č. X proti žalovanej B. X., narodenej dňa XX.XX.XXXX, bytom v S., ul. L. A. č. XXXX/X, zastúpenej Y. O. U. B.,... so sídlom v S., P. A. XX o zaplatenie 7 816,06 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. októbra 2021, č. k. 13C/9/2021-183 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná **m á** proti žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom žalobu žalobcov 1/, 2/ v celom rozsahu zamietol (výrok I.), žalovanej voči žalobcom 1/, 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali voči žalovanej zaplatenia sumy 7 816,06 eur s 5 % úrokom z omeškania titulom náhrady škody. Uviedli, že sú vlastníkami bytu č. X nachádzajúcim sa na prízemí bytového domu na ul. L. A. č. XXXX/X v S., žalovaná je vlastníčkou bytu č. XX nachádzajúcim sa na 1. poschodí bytového domu, ktorý by sa nachádzal bezprostredne nad ich bytom. Dňa 07.07.2019 zistili rozsiahle až devastačné poškodenia svojho bytu zatečením v dôsledku úniku vody z vodovodných zariadení v byte žalovanej, ktoré bolo spôsobené poruchou na vodovodnom zariadení nachádzajúcim sa v jej byte. Pri odstraňovaní následkov poškodenia bolo potrebné vykonať sanáciu poškodených stien a podláh bytu, vymeniť časť poškodeného vybavenia bytu, na ktorých odstránenie vynaložili čiastku 12 684,03 eur, ktorá suma predstavuje celkovú škodu, ktorá im bola na ich majetku spôsobená v dôsledku zatečenia z vodovodných zariadení z bytu žalovanej. Časť spôsobenej škody bola nahradená z poistenia zodpovednosti za škodu v poisťovni Y. - X. F. vo výške 4 867,97 eur. Žalovaná suma predstavuje neuhradené náklady na odstránenie následkov vytopenia (poškodenia) ich bytu. Za spôsobené škody v celom rozsahu zodpovedá žalovaná, pričom sa jedná o objektívnu zodpovednosť podľa § 420a Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že žalobcovia 1/ a 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi bytu č. 5, nachádzajúceho sa na prízemí bytového domu na ul. L. A. č. XXXX/X v S., zapísaného na LV č. XXXX, k.ú. S. ako byt č. X v obytnom dome súp. č. XXXX postaveného na parc. reg. "C" č. XXXX/X v podiele XX/XX, ktorý je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Ku dňu 07.07.2019 bola žalovaná vlastníčkou bytu č. XX nachádzajúceho sa na 1. poschodí bytového

domu na ul. L. A. č. XXXX/X v S., zapísaného na LV č. XXXX, k. ú. S. ako byt č. XX nachádzajúci sa na prvom poschodí obytného domu súp. č. XXXX postaveného na parc. reg. "C" č. XXXX/X na žalovanú v podiele 1/1. Predmetný byt č. XX sa nachádza bezprostredne nad bytom č. X. Dňa 07.07.2019 žalobcovia 1/, 2/ zistili poškodenia ich bytu zatečením v dôsledku dlhodobého úniku vody, poruchy na vodovodnom zariadení v byte č. XX (byt žalovanej), ktorá skutočnosť vyplynula zo zápisu z ohliadky zo dňa 16.07.2019 (ohliadka vykonaná zamestnancami poisťovateľa - poznámka odvolacieho súdu). Táto skutočnosť nebola žalobcami rozporovaná, preto ju súd prvej inštancie považoval za nespornú. Následné rozporovanie samotnej škodovej udalosti žalobcami bez predloženia akéhokoľvek iného dôkazu považoval za oneskorené a právne neúčinné, a to s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania (§ 153 CSP).

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia boli povinní tvrdiť a preukázať spôsobenú škodu. Vo svojej žalobe žalobcovia uviedli, že na opravu zariadenia bytu bezprostredne poškodeného v dôsledku opísaného zatečenia a na výmenu poškodeného vybavenia bytu vyložili čiastku 12 684,03 eur bez bližšej špecifikácie, čo túto čiastku tvorí, a to aj napriek námietke zo strany žalovanej, uvedenej v podanom odpore, kedy uviedla, že "v podanej žalobe presne nešpecifikujú, vo vzťahu ku ktorým konkrétnym huteľným veciam, či vykonaným stavebným prácam a úpravám si voči žalovanej uplatňujú svoj nárok. Až po takejto bližšej konkretizácii bude žalovaná schopná zaujať bližšie stanovisko vo vzťahu ku každej jednotlivéj položke." Na uvedený podrobný popis škody boli žalobcovia vyzvaní aj zo strany súdu prvej inštancie (č.l. 65), pričom boli poučení aj podľa § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Pre podrobnejšie určenie výšky škody v následnom podaní uviedli, že "ide o časť nákladov spojených so sanáciou, vysušením a vymaľovaním bytu a obstaraním a inštaláciou nového vybavenia bytu namiesto zariadenia zničeného vytopením. Celkové náklady na vykonanie opráv škôd, ktoré boli v našom byte spôsobené v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou v byte žalovanej predstavovali celkovo sumu 12 684,03 €, pričom jednotlivé položky týchto nákladov vyplývajú z faktúr dodávateľov prác a dokladov o nákupe materiálu, ktoré súdu predložili." Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi z č.l. 15-21 - faktúrami dodávateľov prác a dokladmi o nákupe materiálov a zistil, že žalobcovia vynaložili náklady v sume 12 384,32 eur (č.l. 15 - 458,41 eur, č.l. 16 - 90,- eur, č.l. 17 - 613,99 eur + 99,- eur, č.l. 18 - 40,47 eur, č.l. 19 - 3 124,36 eur, č.l. 20 - 767,09 eur a č.l. 21 - 7 191,- eur), a nie 12 684,03 eur, ako to tvrdili žalobcovia. Aj s poukazom na uvedenú skutočnosť považoval súd prvej inštancie za viac ako nevyhnutné, aby žalobcovia uviedli rozhodujúce skutočnosti, nakoľko poukaz na predložené dôkazy nie je postačujúci.

5. K príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a vznikom škody súd prvej inštancie uviedol, že o spornosti tejto skutočnosti mali žalobcovia vedomosť odo dňa podania odporu žalovanou, ktorá v tomto podaní poukazovala na správy o ukončení likvidácie spoločnosti Y. - X. F.. zo dňa 12.09.2019, zo dňa 28.05.2020 a zo dňa 31.01.2020, z ktorých vyplýva, že poisťovňa odmietla poskytnúť žalobcom poistné plnenie vo vzťahu k špecifikovaným položkám z dôvodu ich nesúvislosti s predmetnou škodovou udalosťou v zmysle zápisov z ohliadok. Podľa názoru žalovanej uvedené listinné dôkazy spolu so zápsmi z ohliadky a prejednávania škody zo dňa 16.07.2019 a zo dňa 16.09.2019 jednoznačne preukazujú, že žalobcovia 1/ a 2/ si zjavne uplatňujú finančné nároky, ktoré nijakým spôsobom nesúvisia so škodovou udalosťou. Žalobcovia na preukázanie príčinnej súvislosti predložili jednak listinné dôkazy, a to záznamy o likvidácii škodovej udalosti zo strany poisťovne a navrhli na pojednávaní výsluch žalobkyne 2/. Žalobkyňa 2/ v rámci svojej výpovede uviedla iba všeobecné dôvody ohľadom nutnosti vykonania rekonštrukcie bytu a výmeny nábytku či kachličiek, uviedla, že byt bol riadne udržiavaný, suchý, čistý, nachádzal sa v ňom kvalitný drevený nábytok, staršia plne funkčná kuchynská linka, kúpeľňa bola rekonštruovaná pred 15-timi rokmi a vyzerala ako nová. V dôsledku úniku vody boli zatečené steny, hlavne roh, ktorý spája kuchyňu, kúpeľňu a obývačku, preto bolo treba dať obiť steny, taktiež aj podlahy boli zatečené a plesnivé, nábytok bol podtečený. Celý byt sa vysušal, kúpeľňu upratali a vymaľovali a následne zistili, že obkladačky sa odúvajú, v dôsledku čoho došlo i k poškodeniu vane. K výmene PVC podlahy došlo z dôvodu, že na PVC podlahe boli 2 vrstvy kobercov, ktoré tvorili tepelnú izoláciu, nakoľko ide o prízemný byt, a preto nekupovali novú PVC krytinu a dve vrstvy kobercov, ale rozhodli sa pre kúpu laminátovej podlahy. Pôvodný nábytok bol kvalitnejší ako ten z drevotrieky, ktorý následne zakúpili.

6. Z predložených listinných dôkazov zo strany žalobcov mal súd prvej inštancie preukázané, že uplatnená výška škody zo strany žalobcov nebola zo strany poisťovne plnená, a to z viacerých dôvodov: jedným z nich bol nedostatok príčinnej súvislosti uplatnených nákladov so škodovou udalosťou, a to

v prípade výmeny kuchynského drezu s batériou (č.l. 22), keďže tento bol v zmysle zápisu z ohliadky nepoškodený, a rovnako nebola tvrdená príčinná súvislosť zakúpenia podlahového dielca v sume 40,47 eur (č.l. 18), keďže nebolo ani uvedené, na odstránenie akej škody bol tento dielec zakúpený, rovnako tomu tak bolo aj v prípade výmeny časti kachličiek v kúpeľni, ktoré neboli vodou poškodené a práce v tomto rozsahu súvisiace, výmena a obmurovanie vane, výmena zdravotníckej a elektroinštalácie, výmena dlažby v kúpeľni, brúsenie podláh v rozsahu 6 016,87 eur (č.l. 23), pričom výpoveď žalobkyne v rade 2/ tento nedostatok príčinnej súvislosti neodstránila. Iba tvrdenie o tom, že kúpeľňa bola funkčná a vyzerala zánovne nemôže byť dôkazom o tom, že nelikvidovaná časť nákladov žalobcov poisťovňou bola v príčinnej súvislosti so samotnou škodovou udalosťou. Žalobcovia súdu preukázali, že po vysušení a uprataní kúpeľne (ktoré náklady im boli zo strany poisťovne preukázateľne preplatené - č.l. 19 a 24) následne zistili, že v dôsledku zatečenia stien vodou došlo k odúvaniu jednotlivých kachličiek (vyplýva to aj zo zápisnice z ohliadky zo dňa 16.09.2019 - č.l. 12-13), čiže aj podľa zamestnanca poisťovne, ktorý vykonával ohliadku, bolo nutné časť týchto kachličiek vymeniť, a to v rozsahu 23 radov kachličky 20 x 25cm a 23 radov listel 20 x 7 cm, pričom poisťovňa žalobcom tento rozsah aj uhradila. Ostatná časť kúpeľne (napr. dlažba, zvyšné časti stien, poškodenie zdravotníckej či elektroinštalácie alebo vane) však podľa zápisov z ohliadok poškodená nebola, a vzhľadom na vymedzenie rozsahu škody tak, ako to urobili žalobcovia (odkazom na priložené dôkazy) v podstate ani súdu tvrdená nebola. V prípade, že táto časť kúpeľne bola zrekonštruovaná z estetického dôvodu (nakoľko nebolo možné zohnať obklad rovnakého vzhľadu), súd nemôže konštatovať príčinnú súvislosť takto vzniknutej škody so samotnou škodovou udalosťou, ktorou je dlhodobý únik vody v dôsledku poruchy na vodovodnom potrubí.

7. Na preukázanie príčinnej súvislosti vzniknutej škody so škodovou udalosťou žalobcovia 1/, 2/ na pojednávaní navrhli vykonať dokazovanie fotodokumentáciou, avšak túto nevedeli na pojednávaní predložiť. Súd prvej inštancie preto takýto dôkaz zamietol s poukazom na koncentráciu konania, nakoľko uvedený návrh na vykonanie dôkazu nebol zo strany žalobcov vznesený včas. Nakoľko žalovaná poprela príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou a uplatnenou škodou už v samotnom odpore, pričom návrh na vykonanie tohto dôkazu žalobcovia produkovali až na pojednávaní, a to až po vykonaní dokazovania výsluchom žalobkyne 2/, ktorá v podstate produkovala len tie skutočnosti, ktoré žalobcovia uviedli vo svojich predchádzajúcich písomných podaniach, pričom toto pojednávanie by muselo byť v prípade pripustenia tohto dôkazu odročené, súd prvej inštancie uplatnil sudcovskú koncentráciu práva a návrh na doplnenie dokazovania týmto dôkazom zamietol.

8. Súd prvej inštancie konštatoval, že pri škodách na veci opotrebovanej alebo použitej sa vychádza z názoru, že pri vynaložení určitej čiastky na opravu veci je od tejto čiastky potrebné odrátať čiastku zodpovedajúcu zhodnoteniu veci oproti jej stavu pred poškodením. Tvrdenie žalobcov o tom, že zakúpením novej lacnej kuchynskej linky nedošlo k zhodnoteniu oproti síce funkčnej ale podstatne staršej kuchynskej linke zostalo iba v rovine tvrdení, ktoré nebolo zo strany žalobcov podporené žiadnymi návrhmi na vykonanie dokazovania, pričom súd prvej inštancie konštatoval nedostatok tvrdení zo strany žalobcov (ohľadom toho, akú hodnotu malo zariadenie pred poškodením, aká bola jeho zostatková hodnota resp. aký bol rozsah opotrebenia), a preto v tejto časti žalobcovia neunesli tak bremeno tvrdenia ako aj dôkazné bremeno, a preto v tejto časti z uvedených dôvodov ich žalobu zamietol.

9. Vzhľadom na skutočnosť, že rozhodujúce skutočnosti zo strany žalobcov neboli vznesené resp. boli vznesené v nedostatočnej kvalite, čím žalobcovia neunesli bremeno tvrdenia a vzhľadom aj na následné neunesenie dôkazného bremena súd prvej inštancie žalobu žalobcov v celom rozsahu zamietol. Z tohto dôvodu dôkazy navrhnuté zo strany žalovanej, ktoré mali o.i. preukázať existenciu liberačných dôvodov na jej strane nevykonali, nakoľko v takomto štádiu konania, keď nebola preukázaná dôvodnosť nároku žalobcov, nie je hospodárne sa vôbec existenciou prípadných liberačných dôvodov zaoberať. Taktiež nie je akceptovateľné, aby základné podmienky pre vznik zodpovednosti za škodu preukazovala žalovaná ako potenciálny škodca. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 420a, § 442 ods. 1, 3, § 443 Občianskeho zákonníka, § 150, § 132 ods. 2 CSP, o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

10. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalobcovia 1/, 2/ a domáhali sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnili odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), h) CSP. Vytýkali súdu prvej inštancie, že nevychádzal zo skutočností, ktoré boli súdu predložené spolu s návrhom na začatie konania a ktoré boli na pojednávaní označené ako nesporné, neodôvodnene sa stotožnil s nepodloženým

tvrdením žalovanej, že k úniku vody malo dochádzať postupne po dlhých časových obdobiach. Ich povinnosť tvrdenia bola splnená už v návrhu na začatie konania, v ktorom uviedli, akého nároku sa od žalovanej domáhajú, riadne označili a súdu predložili všetky dôkazy preukazujúce uplatnený nárok. Záver súdu o neunesení bremena tvrdenia je v celom rozsahu nepravdivý a neodôvodnený a je v rozpore s obsahom spisu. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/108/2011 a rozhodnutia NS ČR sp. zn. 28Cdo/2692/2007. Ich návrh na začatie konania obsahuje tvrdenie, že v byte žalovanej došlo ku škodovej udalosti - poruche na vodovodnom zariadení, ktorá skutočnosť bola medzi stranami nesporná a v dôsledku ktorej vznikla v ich byte škoda. Príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody bez akýchkoľvek pochybností preukazuje správa poisťovne Y. - X. F., Y. o likvidácii poisťnej udalosti. Súd prvej inštancie sa bezdôvodne zaoberal otázkou časového trvania poruchy na vodovodnom zariadení v byte žalovanej, keď vznik škodovej udalosti nebol medzi stranami sporný. Je úplne irelevantné, ako dlho dochádzalo k úniku vody z vodovodného zariadenia, ako aj to, čím bola porucha spôsobená. Podstatnou skutočnosťou je, že ku škodovej udalosti došlo. Ďalej uviedli, že súd prvej inštancie neprihliadol na skutočnosti vyplývajúce z písomných dôkazov a tieto nesprávne vyhodnotil, keď podrobný popis všetkého zariadenia súčasti bytu, ktoré boli v dôsledku škodovej udalosti poškodené vrátane finančných súm, ktoré boli nútení vynaložiť na odstránenie škody a uvedenie bytu do užívateľského stavu vyplýva z dokladov, ktoré boli od začiatku konania súčasťou súdneho spisu a nárok na náhradu škody vyplýva zo správ o likvidácii škody zo strany poisťovne Y. - X. F., Y., ktorá škodu likvidovala a dňa 12.09.2019 im priznala plnenie vo výške 2 698,05 eur, pričom náklady na sanáciu bytu bezprostredne po zatečení boli podľa faktúry spoločnosti X. - oškriabanie, stierkovanie stien a vymaľovanie vo výške 3 164,23 eur a rozdiel medzi uplatnenými nákladmi na opravu a priznaným a vyplateným plnením od poisťovne predstavuje čiastku 466,18 eur. Dňa 31.01.2020 priznala poisťovňa plnenie vo výške 995,79 eur, predmetom likvidácie boli náklady na zaobstaranie kuchynskej linky, nábytku, montáže kuchynskej linky, pokládky parkiet s príslušenstvom a umývacích prác v byte, ktorá nimi uplatnená suma bola 2 328,80 eur, rozdiel medzi uplatnenými nákladmi na opravu a priznaným a vyplateným plnením od poisťovne predstavuje čiastku 1 333,01 eur. Dňa 28.05.2020 priznala poisťovňa plnenie vo výške 1 174,13 eur, predmetom likvidácie boli náklady na opravu kúpeľne, pričom celková časť nákladov bola uplatnená sumou 7 191,- eur a rozdiel medzi uplatnenými nákladmi na opravu a priznaným vyplateným plnením od poisťovne predstavuje čiastku 6 016,87 eur. Súčet takto špecifikovaných uplatnených nárokov po odpočítaní plnení, ktoré poisťovňa poskytla, predstavuje čiastku 7 816,06 eur, ktorej zaplata sa domáhajú. Čiastka, ktorej zaplata sa domáhajú, bola vypočítaná na základe likvidačných správ poisťovne, pričom predmetom konania nie sú celkové náklady na opravu, ktoré vynaložili, iba rozdiel medzi nákladmi, ktoré uplatnili voči poisťovni a plnením, ktoré poisťovňa poskytla. Vytýkali súdu, že nepoužil moderačné právo a nepriznal im tú časť nároku, ktorá preukázateľne vyplýva z predložených dokladov a ktorú je možné považovať za preukázanú, preto súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď nárok v celom rozsahu zamietol. Ďalej uviedli, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil existenciu príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a vznikom škody, bezdôvodne uplatnil zásadu koncentrácie konania, v dôsledku ktorej im odňal možnosť konať pred súdom, nevykonali dôkazy, ktoré navrhli obe procesné strany a na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu vo veci nesprávne rozhodol. Je mimo akúkoľvek pochybnosť preukázaná príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody a spornou otázkou medzi stranami nebolo, či škoda vznikla, ale to, aká je výška spôsobenej škody, pričom súd nevykonali žiadne dokazovanie smerujúce k odstráneniu spornosti výšky uplatneného nároku, a to napriek tomu, že obe strany navrhovali na pojednávaní vykonať ďalšie dôkazy, ktoré by mohli prispieť k objasneniu tejto spornej otázky. Záver súdu o tom, že poisťovňa neposkytla poisťné plnenie v plnej výške z dôvodu absencie príčinnej súvislosti, vychádza z hrubého nepochopenia obsahu predložených dokladov, nakoľko poisťovňa vyhodnotila ich nárok na výplatu poisťného plnenia ako oprávnený a poskytnutím čiastočného poisťného plnenia jednoznačne osvedčila príčinnú súvislosť, ktorá je v danom prípade daná. Uplatnenie sudcovskej koncentrácie konania na prvom pojednávaní považovali za nedôvodné a veľmi predčasné, nakoľko im súd neumožnil predložiť navrhované dôkazy a ani uplatniť ďalšie prostriedky procesného útoku a obrany napriek tomu, že nimi navrhované dôkazy boli spôsobilé odstrániť spornosť niektorých otázok, súd ich odmietol vykonať, čo považujú za šikanózný výkon práva. Vytýkali súdu prvej inštancie, že sa pokúsil obstať bez návrhu strán sporu a vedomia ktorejkoľvek zo strán dôkaz, ktorý na pojednávaní nebol žiadnym spôsobom oboznámený ani vykonaný, a to dožiadanie pre Y. - X. F., Y., žiadosť o zaslanie spisu zo dňa 04.10.2011, pričom súd neposkytol žiadne zdôvodnenie tohto postupu, jeho účelu ani možnosť vyjadriť sa k tomuto dôkazu a postupu súdu. Pokiaľ súd prvej inštancie považoval za potrebné doplniť dokazovanie minimálne smerom k dôkazom týkajúcim sa likvidácie poisťnej udalosti, bol povinný na prvom pojednávaní oboznámiť strany s dožiadaním a jeho

výsledkom a poskytnúť im primeranú lehotu na zhodnotenie nových informácií a vyjadrenie sa k nim. Konanie tak má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Poukázali na znenie § 181 ods. 4 CSP a tvrdili, že súd bez uvedenia riadneho dôvodu toto ustanovenie nepoužil a odňal im možnosť uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Nesprávnym procesným postupom súdu im bolo znemožnené, aby uskutočnili im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V prílohe odvolania predložili dôkazy, ktoré im nebolo umožnené predložiť pred súdom prvej inštancie, ktoré osvedčujú dôsledky škodovej udalosti, ktorá v byte žalovanej nastala. Ďalej súdu prvej inštancie vytýkali, že nesprávne a v rozpore s publikovanou judikatúrou posúdil otázku zhodnotenia veci, keď vychádzal z názoru, že pri vynaložení určitej čiastky na opravu veci je od tejto čiastky potrebné odrátať čiastku zodpovedajúcu zhodnoteniu veci oproti jej stavu pred poškodením. Súd prvej inštancie vôbec nevykonal dokazovanie smerujúce k zisteniu hodnoty poškodených, resp. zničených vecí a takéto dokazovanie nebolo žiadnou zo strán vykonané, pričom na opotrebenie veci ani na otázku zhodnotenia žalovaná v žiadnom zo svojich písomných vyjadrení nepoukazovala. Nesprávne tak bola súdom prvej inštancie vyhodnotená otázka bremena tvrdenia na strane žalobcov a neunesenia dôkaznej povinnosti o skutočnostiach, ktoré vôbec neboli účastníkmi namietané. Poukázali na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/200/2011, sp. zn. 2Obdo/48/2012. Súd prvej inštancie bezdôvodne a šikanózne požadoval dokazovanie skutočností, ktoré medzi stranami neboli sporné a zároveň odmietol vykonať navrhnuté dôkazy, ktoré mohli prispieť k odstráneniu spornosti otázok podstatných pre rozhodnutie vo veci. Mali za to, že ich nie je možné obťažovať bremenom dokazovania skutočností, ktoré nikto v konaní nenamietal, postup súdu charakterizovali ako jednostranný a zaujatý. Poukázali na znenie ust. § 191 CSP, § 220 CSP a dôvodili, že povinnosťou súdu je uviesť v odôvodnení rozsudku, ktoré dôkazy vykonal a z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. V prípade napadnutého rozsudku je aj na základe skutočností uvedených v tomto odvolaní zrejmé, že súd prvej inštancie týmto spôsobom nepostupoval a rozhodol v rozpore s vykonanými dôkazmi. Naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP videli v tom, že súd bezdôvodne a predčasne a neodôvodnene uplatnil sudcovskú koncentráciu konania, čo považujú za šikanózne vykonanie práva, bezdôvodne a šikanózne požadoval dokazovanie skutočností, ktoré neboli sporné, odmietol vykonať navrhnuté dôkazy, ktoré mohli prispieť k odstráneniu spornosti. Naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP videli v tom, že súd nevykonal dôkaz, ktorý sa podľa súdneho spisu pokúsil zaobstarať bez návrhu a vedomia sporových strán a ktorý nebol žiadnym spôsobom odôvodnený, oboznámený ani vykonaný. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. e) CSP videli v nevykonaní navrhnutých dôkazov, ktoré navrhli obe procesné strany a na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu vo veci nesprávne rozhodol, pričom nevykonanie nimi navrhnutého dôkazu malo za následok tvrdené neunesenie dôkazného bremena. Uplatnenie § 365 ods. 1 písm. f) CSP videli v tom, že z predložených dokladov, vyjadrení a výsluchov strán sporu pri posudzovaní veci vyvodil nesprávne často úplne opačné skutkové a právne závery najmä týkajúce sa príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a vznikom škody, nevychádzal zo skutočností a dôkazov, ktoré mu boli predložené spolu s návrhom na začatie konania, nevychádzal zo skutočností, ktoré boli nesporné, neuviedol v odôvodnení rozsudku riadne a zrozumiteľné vyhodnotenie dôkazov ani spôsob ich vyhodnotenia. Naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP videli v tom, že nesprávne súd posúdil existenciu príčinnej súvislosti medzi škodou udalosťou a vznikom škody, čím nesprávne aplikoval príslušnú právnu normu a nesprávne a v rozpore s ustálenou súdnou praxou a vykonanými dôkazmi posúdil otázku zhodnotenia veci, čím obsah príslušnej právnej normy nesprávne interpretoval. Žalobcovia k podanému odvolaniu pripojili fotokópie poškodenia zariadenia ich bytu.

11. Žalovaná sa vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcov 1/, 2/ navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na to, že v konaní nebolo sporné, že k poškodeniu bytu vo vlastníctve žalobcov 1/, 2/ nedošlo na základe náhlejšej škodovej udalosti, ale v dôsledku dlhodobého unikajúcej vody, preto reálne poškodenie bytu žalobcov 1/, 2/ nebolo v takom vážnom rozsahu, ako sa snažia prezentovať, nakoľko pri nimi deklarovovaných pravidelných návštevách bytu by postupné poškodzovanie ich bytu muselo byť zjavné. Žalobcovia 1/, 2/ neunesli dôkazné bremeno na preukázanie nimi tvrdeného poškodenia bytu. Poukázala na znenie § 132 ods. 2 CSP a uviedla, že žalobcovia 1/, 2/ v podanej žalobe, ani vo svojich následných písomných podaniach, a to napriek výzve súdu nešpecifikovali, vo vzťahu ku ktorým konkrétnym hnutelným veciam, či vykonaným stavebným úpravám si voči nej uplatňujú svoj nárok, len mechanicky odkazovali na listinné dôkazy pripojené k žalobe bez akéhokoľvek vymedzenia. Nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie konvalidovať zjavné nesplnenie zákonnej povinnosti žalobcov 1/, 2/ uviesť v žalobe okrem iného úplné opísanie

rozhodujúcich skutočností a domýšľať si aké konkrétne hnutelné veci, či vykonané práce si žalobcovia 1/, 2/ uplatňujú ako svoj nárok voči nej. Táto povinnosť zaťažovala výlučne žalobcov 1/, 2/, ktorí však v tomto smere svoje bremeno neunesli. Je neprijateľné, aby si súd prvej inštancie bez jasne a zreteľne vymedzeného nároku sám z faktúr pripojených k žalobe domýšľal, zaplatacia akých konkrétnych položiek sa žalobcovia podanou žalobou voči nej domáhajú, ktorý postup by bol v príkrom rozpore s princípom kontradiktórnosti a prejednávacieho princípu, keď v rámci sporového konania sa prioritizuje procesná aktivita sporových strán, ktoré sú povinné tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. Je nepochopiteľné, že žalobcovia až v rámci odvolacieho konania sa po prvýkrát pokúšajú svoj nárok objasniť a špecifikovať, čo je však v rozpore s § 366 CSP a nemožno ho akceptovať. Nie je úlohou ani odvolacieho konania zhojiť zjavnú pasivitu žalobcov a neunesenie dôkazného bremena v konaní pred súdom prvej inštancie. Bráni tomu nielen § 366 ale i § 383 CSP. Považuje za zavádzajúce tvrdenie žalobcov 1/, 2/, podľa ktorého príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody má preukazovať správa poisťovne Y. - X. F., Y., keď z jej správ vyplýva, že odmietla poskytnúť poisťné plnenie vo vzťahu k nárokom, ktoré si žalobcovia uplatňujú v tomto konaní z dôvodu nesúvislosti s predmetnou škodovou udalosťou v zmysle zápisov z ohliadok. Ďalej uviedla, že fakt, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že došlo ku škodovej udalosti, ktorá skutočnosť však nemá žiadnu spojitosť s rozsahom vzniknutej škody tak, ako sa to žalobcovia snažia prezentovať v podanom odvolaní. Existencia škodovej udalosti a rozsah vzniknutej škody sú dve navzájom odlišné kategórie, ktoré nemožno zamieňať. Aj keď medzi stranami nebola sporná otázka vzniku samotnej škodovej udalosti, neznamená to, že medzi stranami nebol sporný rozsah a charakter škody, ktorá mala v dôsledku tejto škodovej udalosti vzniknúť. Zdôraznila, že od počiatku konania namietala, a to dokonca už v rámci podaného odporu proti platobnému rozkazu v upomínacom konaní, že žalobcovia 1/, 2/ si voči nej uplatňujú finančné nároky, ktoré žiadnym spôsobom nesúvisia so škodovou udalosťou, a preto nie je zrejmé, na základe čoho žalobcovia 1/, 2/ tvrdia, že medzi stranami sporu nebol sporný vznik škody. Vo viacerých písomných podaniach jednoznačne opakovala a rozporovala tvrdenú škodu v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval, že medzi stranami nebolo sporné, že k úniku vody dochádzalo postupne dlhé časové obdobie, poukázali na znenie ust. § 151 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach inak je popretie neúčinné. Žalobcovia 1/, 2/ v priebehu konania pred súdom prvej inštancie ani raz neuviedli iný dôvod vzniku škodovej udalosti ako uviedla žalovaná, a teda postupný únik vody. Súdom prvej inštancie pri uplatnení koncentračnej zásady konania postupoval plne v súlade so zákonnou úpravou vyjadrenou v § 153 ods. 2 CSP. Pokiaľ žalobcovia 1/, 2/ vytykajú súdu prvej inštancie, že nevykonali žiadne dokazovanie smerujúce k odstráneniu spornosti výšky uplatneného nároku, pozabudli, že civilný proces je založený na princípe kontradiktórnosti a aktivity procesných strán, nie na vyhľadávacej zásade. Žalobcovia nenavrhli žiadne dokazovanie v naznačenom smere, nakoľko predloženie fotodokumentácie, ktorú predložili v odvolacom konaní nemôže slúžiť k odstráneniu spornosti výšky uplatneného nároku. Zdôraznila, že v rámci svojej procesnej obrany nenamietala len výšku škody, ako sa opakovane účelovo snažia žalobcovia 1/, 2/ podsúvať v podanom odvolaní, ale najmä príčinnú súvislosť medzi viacerými žalobcami uplatnenými položkami a škodovou udalosťou. Je preto zavádzajúce, že žalobcovia tvrdia, že sporná mala byť len výška škody. Od počiatku konania je medzi stranami sporu sporný skutočný rozsah údajnej škody. Ak by mala byť medzi stranami sporu sporná len výška škody museli by byť medzi stranami nesporné všetky dotknuté položky z faktúr, ktoré priložili k podanej žalobe a sporná by bola len otázka primeranosti sumy fakturácie za tieto položky, o takýto prípad v danej veci nejde. V konaní kontinuálne rozporovala náklady spojené so zakúpením novej zdravotníckej techniky a novej vane, či náklady spojené s jej obmurovaním alebo náklady spočívajúce v zakúpení úplne odlišného druhu podlahovej krytiny ako bola položená v byte žalobcov 1/, 2/ v čase vzniku škodovej udalosti, ktoré nemôžu mať príčinnú súvislosť so škodovou udalosťou v dôsledku presaku vody príslušného bytu. Pokiaľ ide o dožiadanie vykonané na spoločnosť Y. - X. F. takýto návrh na doplnenie dokazovania predniesla ona už v podanom odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 10.02.2021, nejednalo sa preto o postup súdu bez vedomia alebo návrhu niektorej zo sporových strán. Vo vzťahu k dokumentácii priloženej žalobcami 1/, 2/ k podanému odvolaniu navrhuje, aby odvolací súd v zmysle § 366 CSP na tieto neprihliadol. Pokiaľ žalobcovia vytykajú súdu prvej inštancie, že nevykonali žiadne dokazovanie smerujúce k stanoveniu hodnoty poškodených resp. zničených vecí paradoxne samotní žalobcovia takéto dokazovanie nenavrhli a nebolo navrhnuté žiadnou zo sporových strán, pričom v zmysle § 185 ods. 1 CSP súd vykonáva dokazovanie len na návrh sporových strán. Nemožno vytykať súdu prvej inštancie nevykonané dokazovanie, ktoré nebolo ani jednou zo sporových strán navrhnuté. Záverom uviedla, že v čase podania žaloby ani v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku nebola už vlastníčkou sporného bytu, v ktorom

došlo ku škodovej udalosti, od ktorej žalobcovia 1/, 2/ odvodzujú svoj nárok, preto nie je nositeľkou hmotnoprávnej povinnosti, o ktoré v konaní išlo.

12. Žalobcovia 1/, 2/ vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedli, že zodpovednosť žalovanej za spôsobenú škodu je objektívna a žalovaná sa v priebehu doterajšieho konania z tejto zodpovednosti žiadnym spôsobom nevyvinila. Z listinných dôkazov ako aj výpoveďou žalobkyne 2/ vyplynulo kumulatívne splnenie všetkých predpokladov pre vznik objektívnej zodpovednosti žalovanej za vzniknutú škodu. To platí aj o príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a vznikom škody, ktorá je konštatovaná v správe poisťovni a vyplýva aj z výpovedí žalobcov. Súd prvej inštancie však vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil a na ich základe vyvodil nesprávny právny záver o neexistencii príčinnej súvislosti. Všetky zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu boli jednoznačne splnené, pričom súd vôbec nevyhodnotil (ignoroval) vykonané dôkazy smerujúce k zisteniu rozsahu spôsobenej škody a spôsobu jej náhrady. Navyiac navrhli vykonať ďalšie dôkazy, ktoré by ich dôkaznú situáciu upevnili, čo súd neodôvodnene odmietol vykonať. Skutočnosť, že poisťovňa odmietla poskytnúť plnenie v časti nimi uplatnenej náhrady škody je irelevantná a nezbavuje žalovanú povinnosti nahradiť im všetku spôsobenú škodu. Považovali za odôvodnené to, že príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody je medzi stranami nesporná, nakoľko ju konštatujú obidve strany sporu. Pokiaľ žalovaná nespochybňuje obsah likvidačných správ poisťovne, čím v plnom rozsahu uznáva nimi tvrdenú príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody, nie je jasné, čím odôvodňuje svoje odmietavé stanovisko k podanému odvolaniu a majú za to, že nárok žalobcov de facto uznáva. Poukázali na to, že žalovaná v doterajšom konaní neuviedla jedinú konkrétnu nimi uplatnenú položku, ktorej oprávnenosť spochybňuje, pričom jednotlivé položky uplatnili a špecifikovali počas prvoinštančného konania ako aj v podanom odvolaní. K otázke skutočného rozsahu škody súd prvej inštancie nevykonal žiadne dokazovanie a táto spornosť je žalovanou iba tvrdená, nebola žiadnym kvalifikovaným spôsobom uplatnená. Keď nepredniesla jediný konkrétny argument popierajúci oprávnenosť ktorejkoľvek s nimi uplatnených položiek. Otázka pasívnej legitímácie žalovanej v tomto konaní mala byť predmetom odvolania žalovanej voči rozsudku a nie obsahom jej vyjadrenia a k tejto otázke by sa odvolací súd nemal vyjadrovať, nakoľko nebola uplatnená žiadnou zo sporových strán.

13. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcov uviedla, že dôkazné bremeno na preukázanie charakteru škodovej udalosti a jej následkoch spočívalo výlučne na žalobcoch 1/, 2/ a nie na nej ako mylne uvádzajú. Opätovne zdôraznila, že žalobcovia 1/, 2/ pred súdom prvej inštancie ani raz neuviedli iný dôvod vzniku škodovej udalosti, ako uviedla ona, teda postupný malý únik vody v dôsledku chyby na vodovodnom potrubí, a preto nedošlo k účinnému popretiu jej tvrdení o okolnostiach vedúcich k vzniku škody. Je absolútne neprijateľné tvrdenie žalobcov 1/, 2/, podľa ktorého jej polemika o tom v akom rozsahu bol skutočne byť žalobcov poškodený má byť vyhodnotená ako bezpredmetná, keď rozsah poškodenia bytu má vyplývať zo správ poisťovne Y. - X. F., Y.. Tieto závery žalobcov nemajú akúkoľvek oporu v právnom poriadku Slovenskej republiky, keď objektívnu zodpovednosť nemožno stotožňovať so zodpovednosťou za akúkoľvek škodu, ktorú si v danom prípade žalobcovia 1/, 2/ voči nej zjavne nedôvodne vyčíslili a uplatnili v súdnom konaní. Zo správ spoločnosti Y. - X. F., Y., malo podľa žalobcov vyplynúť, že ku akejkoľvek a všetkej žalobcami tvrdenej škode na ich byte malo dôjsť zatečením vody z jej bytu, čo považuje za absurdné a nadobúda pochybnosť o tom, či sa žalobcovia 1/, 2/ s týmito správami dôkladne a riadne oboznámili. Y.- X. F. odmietla poskytnúť poistné plnenie vo vzťahu k nároku, ktorý si žalobcovia uplatňujú voči nej v tomto konaní práve z dôvodu nesúvislosti s predmetnou škodovou udalosťou v zmysle zápisov z ohliadok. Preto je zarážajúce, na základe čoho žalobcovia mohli dospieť k svojmu nelogickému konštatovaniu, podľa ktorého ona nespochybnením likvidačných správ poisťovne mala uznať ich nárok a tvrdenú príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody. Žalobcovia 1/, 2/ sa snažia zhojiť svoju zjavnú procesnú pasivitu v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom nepostrehli, že dôkazné bremeno na preukázanie nimi tvrdeného poškodenia bytu vo vzťahu ku škodovej udalosti spočívalo výlučne na nich. V podanej žalobe ani vo svojich následných písomných podaniach, a to i napriek výzve konajúceho súdu nešpecifikovali, vo vzťahu ku ktorým konkrétnym huteľným veciam, či vykonaným stavebným prácam a úpravám si uplatňujú svoj nárok. Fakt, že uznáva existenciu škodovej udalosti, nemožno za žiadnych okolností zamietat' s jej súhlasom s rozsahom žalobcami 1/, 2/ tvrdeného rozsahu údajne vzniknutej škody. Považovala za zavádzajúce zo strany žalobcov 1/, 2/ predstierať, že medzi stranami sporu nemala byť sporná otázka príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a vznikom škody od podania odporu voči platobnému rozkazu v rámci upomínacieho konania nikdy nepriznala svoju zodpovednosť za vznik škody v rozsahu deklarovanom žalobcami 1/, 2/ tak ako sa to snažia klamlivo prezentovať. Žalobcovia 1/, 2/ neuniesli dôkazné bremeno

ani na preukázanie výšky škody s ohľadom na skutočnosť, že pri viacerých nimi tvrdených položkách sa jednalo o staršie opotrebované použité veci, pri ktorých je potrebné, aby pri vynaložení určitej čiastky na ich opravu bola odpočítaná čiastka zodpovedajúca zhodnoteniu veci oproti jej stavu pred poškodením.

14. Ďalšie písomné vyjadrenia k veci podané neboli.

15. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

16. V danej veci sa žalobcovia 1/, 2/ domáhali proti žalovanej náhrady škody s poukazom na § 420a Občianskeho zákonníka, ktorá spočívala v rozsiahlom až devastačnom poškodení ich bytu zatečením v dôsledku úniku vody z vodovodných zariadení žalovanej, ku ktorému došlo v dôsledku poruchy na vodovodnom zariadení nachádzajúcom sa v jej byte. Pri odstraňovaní následkov poškodenia bolo potrebné vykonať sanáciu poškodených stien a podláh bytu a vymeniť časť vybavenia bytu.

17. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby žalobcov 1/, 2/ založil na závere, že žalobcovia 1/, 2/ neunesli bremeno tvrdenia a následne aj dôkazné bremeno, nakoľko nepreukázali skutočnú výšku škody, ktorá im v dôsledku škodovej udalosti vznikla, rozsah škody nešpecifikovali, preto neunesli dôkazné bremeno ani vo vzťahu k preukázaniu príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a vznikom škody.

18. Na vznik zodpovednosti v zmysle ust. § 420a Občianskeho zákonníka, ktorým odôvodňovali svoj nárok žalobcovia 1/, 2/, žalovaná právne posúdenie nespochybnila a aplikoval ho i súd prvej inštancie, stačí, že došlo ku škodovej udalosti prevádzkovou činnosťou, že je tu príčinná súvislosť medzi touto činnosťou a škodou spôsobenou touto činnosťou. Ide o osobitný druh objektívnej zodpovednosti, pri ktorej sa nevyžaduje protiprávnosť konania, ide o zodpovednosť za výsledok.

19. V danej veci medzi stranami nebolo sporné, že v dôsledku škodovej udalosti - úniku vody v dôsledku poruchy na vodovodnom zariadení nachádzajúcom sa v byte žalovanej došlo k škode - poškodeniu bytu žalobcov 1/, 2/, spornou otázkou nebola ani tá skutočnosť, že by išlo o náhle poškodenie, resp. náhlu havarijnú situáciu, javí sa, že išlo o dlhšiu dobu unikania vody z bytu žalovanej do bytu žalobcov 1/, 2/. Otázka, či v súvislosti so škodovou udalosťou išlo alebo nešlo o dlhodobý stav, by bola významná iba pri skúmaní existencie liberačných dôvodov, ktorou otázkou sa súd prvej inštancie nezaoberal, nakoľko žalobu zamietol z iných dôvodov.

20. Spornou skutočnosťou v danej veci zostala výška škody, ktorá bola s touto škodovou udalosťou spôsobená a príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a rozsahom škody.

21. Žalobcovia 1/, 2/ podanou žalobou uplatňovali voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 7 816,06 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 01.08.2020 s tým, že deklarovali, že v dôsledku škodovej udalosti na opravu zariadenia ich bytu a výmenu poškodeného vybavenia vynaložili čiastku 12 684,03 eur, z ktorej im bolo prostredníctvom poisťovne Y. - X. F., Y. (zmluva uzatvorená v mene všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome správcom bytového domu X. S.) uhradená čiastka vo výške 4 867,97 eur s tým, že k svojej žalobe predložili jednak zápisy z ohliadky a prejednanía škody poisťovňou, faktúry, pokladničné doklady, stanovisko poisťovne o likvidácii poistnej udalosti (č. l. 10 - 25). Žalovaná svojím podaním (odpor z č.l. 39) nárok žalobcov čo do základu i čo do výšky považovala za nedôvodný, mala za to, že správy o ukončení likvidácie tejto poistnej udalosti spoločnosťou Y. - X. F. preukazujú, že nároky žalobcov na poistné plnenie boli odmietnuté z dôvodu ich nesúvislosti s predmetnou škodovou udalosťou, dôvodila, že finančné nároky žalobcov 1/, 2/ s touto škodovou udalosťou nesúvisia a títo sa snažia od nej získať nepríslušné a nedôvodné plnenie. Žalobcovia 1/, 2/ nešpecifikovali vo svojej žalobe, vo vzťahu ku ktorým konkrétnym huteľným veciam či vykonaným stavebným prácam a úpravám si voči nej uplatňujú svoj nárok, a preto bez bližšej konkretizácie ich nároku nie je schopná zaujať bližšie stanovisko vo vzťahu ku každej jednotlivéj položke. Poukázala na povinnosť žalobcov 1/, 2/ svoj nárok riadne odôvodniť a vyšpecifikovať a preukázať príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou a uplatneným nárokom. Mala za to, že žalobcovia 1/, 2/ porušili svoju prevenčnú povinnosť v zmysle §

415 Občianskeho zákonníka a musia minimálne spoluzodpovedať za vzniknutý stav. Ako dôkaz navrhla pripojiť spisový materiál vrátane fotodokumentácie škodovej udalosti od spoločnosti Y. - X. F.

22. Žalobcovia 1/, 2/ vo svojom vyjadrení k podaniu žalovanej svoj nárok na zaplatenie 7 816,06 eur nešpecifikovali.

23. Žalovaná vo svojom podaní k vyjadreniu žalobcov 1/, 2/ uviedla, že nezhojili zásadný nedostatok podanej žaloby spočívajúci v absencii špecifikácie konkrétnych hnutelných vecí a konkrétnych vykonaných stavebných prác a úprav, vo vzťahu ku ktorým si voči nej uplatňujú svoj nárok.

24. Súd prvej inštancie dňa 29.06.2021 adresoval žalobcom 1/, 2/ výzvu podľa § 150 ods. 2 CSP v spojení s § 132 ods. 2 CSP opísali rozhodujúce skutočnosti (ktoré nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy), z ktorých jasne vyplynie, od čoho odvodzujú žalobcovia 1/, 2/ nárok na náhradu škody v žalovanej výške, či ide o udalosť vyvolanú prevádzkovou činnosťou - ak áno, o akú prevádzkovú činnosť ide, kedy došlo ku škodovej udalosti, ako bola zistená, či ide o porušenie právnej povinnosti žalovanej, ak áno, o akú povinnosť išlo plus popis ďalších predpokladov zodpovednosti za škodu, aká škoda bola žalobcom spôsobená (podrobný popis škody), ako žalobcovia dospeli k žalovanej sume, čo tvorí túto náhradu - odkaz na predložený listinný dôkaz nie je postačujúci, s tým, že uvedené majú súdu zaslať v lehote 10 dní. Uvedená výzva bola zástupcovi žalobcov 1/, 2/ doručená dňa 14.07.2021.

25. Žalobcovia 1/, 2/ na výzvu súdu reagovali svojím podaním zo dňa 26.07.2021, v ktorom (okrem iného) uviedli, že výšku škody, celkové náklady na vykonanie opráv škôd, ktoré boli v ich byte vykonané, sú v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, t. j. v súvislosti s únikom vody z vodovodného zariadenia a predstavovali celkovo sumu 12 684,03 eur, jednotlivé položky týchto nákladov vyplývajú z faktúr dodávateľov prác a dokladov o nákupe materiálu, ktoré predložili spolu s návrhom na začatie konania, poisťovňa im poskytla čiastkové plnenie v celkovej výške 4 867,97 eur, ktoré dokladovali listinnými dôkazmi Y. - X. F., Y. o likvidácii poisťnej udalosti, ktoré tvoria súčasť spisu. Suma 7 816,06 eur predstavuje rozdiel medzi celkovými nákladmi na vykonané opravy poškodeného bytu a čiastkovým plnením, ktoré poskytla poisťovňa.

26. Spornou otázkou tak naďalej medzi stranami zostala skutočná výška škody a následne posúdenie príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a rozsahom škody.

27. Z ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít vyplýva, že všeobecné ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje rozsah náhrady škody, a to pre všetky druhy spôsobenej škody. Osobitným ustanovením aplikovateľným v prípade škody spôsobenej na veci upravujúcim spôsob určenia výšky takejto škody je ust. § 443 Občianskeho zákonníka, ktoré v záujme reparačnej funkcie zodpovednosti za škodu zakotvuje pravidlo, podľa ktorého sa pri určení výšky škody na veciach zásadne vychádza z ceny veci v čase poškodenia, nie z ceny v čase nadobudnutia veci (poškodeným) (rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 266/2014-27). Z ust. § 442 Občianskeho zákonníka vyplýva, že skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Z ceny poškodenej veci po jej poškodení sa vychádza aj podľa § 443 Občianskeho zákonníka. Tento rozdiel v hodnote majetku treba nahradiť či už peňažným plnením, alebo uvedením veci do predošlého stavu. I pri úplnom zničení veci môže skutočná škoda spočívať v celkovej hodnote veci, ale aj v tomto prípade treba podľa § 443 vychádzať z ceny v čase poškodenia.

28. Ust. § 443 Občianskeho zákonníka obsahuje dôležité pravidlo pre určenie výšky škody na veci. Ak má zodpovednosť za škodu plniť reparačnú funkciu, znamená to, že sa má poškodenému nahradiť to, o čo pri spôsobení škody prišiel, musí sa aj výška škody určiť tak, aby škodca mal povinnosť poškodenému nahradiť škodu vo výške zodpovedajúcej cene poškodenej veci v čase poškodenia.

29. V danej veci žalobcovia podanou žalobou ani svojimi ostatnými podaniami vrátane vyjadrenia na pojednávaní dňa 25.10.2021, napriek námietkam žalovanej, výzve súdu v zmysle § 150 ods. 2 CSP, predbežnému právnomu posúdeniu veci a určenia, ktoré skutočnosti súd medzi stranami nesporné a ktoré sporné (vrátane spornosti príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a rozsahom škody) na pojednávaní dňa 25.10.2021, vôbec neuviedli, aká škoda im mala vzniknúť na ich veciach, ktoré sa v byte nachádzali, neuvádzali hodnotu týchto vecí v čase ich poškodenia a po ich poškodení, obmedzili sa výlučne na finančné vyjadrenie svojho nároku a odkazovali na faktúry, ktoré mali preukázať

finančné prostriedky, ktoré vynaložili na odstraňovanie škôd v byte, zakupovania nového nábytku a podobne s tým, že ich časť (v podaniach žalobcov nešpecifikovaná) bola hradená poisťovňou.

30. Žalobcovia 1/, 2/ boli opakovane súdom upozornení, že opísanie rozhodujúcich skutočností, t. j. aj rozsah, špecifikácia, výška škody, ktorá im vznikla na veciach nachádzajúcich sa v ich byte, nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 CSP), výslovne na citované zákonné ustanovenie upozornení boli a v súlade s § 150 CSP boli upozornení na svoju povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, a to i ohľadne výšky škody. Tieto nedostatky žalobcovia 1/, 2/ neodstránili ani na pojednávaní, ani výsluchom žalobkyne 2/ a nemohli byť odstránené ani ich návrhom na doplnenie dokazovania predložením fotodokumentácie, ktorá mala byť dôkazom o existencii príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a rozsahom poškodenia, ktorú predložili až v odvolacom konaní, z ktorej však súd bez ďalšieho nevie určiť skutočnú výšku škody, ktorá žalobcom 1/, 2/ v dôsledku škodovej udalosti na zariadení ich bytu vznikla.

31. Z týchto dôvodov odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie zastáva názor, že žalobcovia neunesli bremeno tvrdenia a následné bremeno dokazovania ohľadne skutočnej výšky škody, ktorá im mala vzniknúť v dôsledku škodovej udalosti .

32. Odvolací súd konštatuje, že v civilnom sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nespĺnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže ani splniť povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v civilnom sporovom konaní spočíva v zodpovednosti strany sporu za to, že v konaní budú preukázané rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia strany sporu, táto dôkazné bremeno neunesla, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, keď neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, či už z dôvodu nečinnosti strany sporu, ktorá nespĺnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, alebo preto, že táto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec.

33. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny vzťah strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. V danej veci sa žalobcovia svojho nároku domáhali titulom náhrady škody podľa § 420a Občianskeho zákonníka, keď tvrdili, že škodová udalosť vznikla v dôsledku poruchy na vodovodnom zariadení nachádzajúcom sa v byte žalovanej, čím je daná objektívna zodpovednosť žalovanej za škodu, ktorá im týmto vznikla a je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Predpokladmi zodpovednosti za škodu v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka je preukázanie výšky škody (konkrétne špecifikovanej) na veciach vychádzajúc z ceny v čase ich poškodenia v zmysle § 443 Občianskeho zákonníka (nielen nákladov na zakúpenie vecí nových) a príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a výškou škody. Pokiaľ všetky tieto skutočnosti neboli v spore tvrdené resp. preukázané (viď bod 26 až 30 odôvodnenia tohto rozhodnutia), žalobcovia neunesli bremeno tvrdenia ohľadne rozsahu a výšky škody, nemohli tak uniesť ani dôkazné bremeno a musia niesť následky nespĺnenia si svojej povinnosti tvrdenia ako i dôkaznej povinnosti v podobe neúspechu v tomto súdnom konaní.

34. Pokiaľ žalobcovia v podanom odvolaní vytýkali súdu prvej inštancie, že vôbec nevykonali dokazovanie smerujúce k stanoveniu hodnoty ich poškodeného majetku, odvolací súd v civilnom sporovom konaní môže bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou, iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak. Súd môže vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné a na zistenie cudzieho práva (§ 185 CSP). V danej veci súd prvej inštancie nemohol bez návrhu žalobcov 1/, 2/ uvedené dokazovanie vykonávať.

35. Odvolací súd dodáva, že v sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu a riadi sa zásadou formálnej pravdy. Súd má možnosť strany vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení (§ 150 ods. 2 CSP), ktorý procesný postup súd prvej inštancie v danej veci i zvolil, avšak činnosť súdu nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strán a ich povinnosť tvrdiť a hodnoverne tvrdenie preukázať. Je prvoradým záujmom strany predkladať a navrhovať súdu také dôkazy a takým spôsobom, aby z nich bolo možné bez akýchkoľvek pochybností zistiť skutkový stav. Nie je úlohou súdu vyzývať strany sporu na predloženie alebo označenie takých dôkazov alebo vykonávať bez návrhu dôkazy, aby jej zabezpečil úspech v spore.

36. Pokiaľ žalobcovia 1/, 2/ namietali porušenie ustanovenia § 153 CSP, odvolací súd zdôrazňuje, že sudcovská koncentrácia konania je procesný inštitút, ktorý má zabrániť neprímeranému predlžovaniu konania, pričom toto konanie nebolo neprímerane dlhé. Podľa ustanovenia § 153 CSP je právom, nie povinnosťou súdu neprihliadať na prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila včas. To, či boli tieto prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany uplatnené včas, posudzuje súd vzhľadom na možnosť strán uplatniť ich už skôr, na dĺžku konania a procesnú situáciu, ktorú uplatnenie týchto prostriedkov procesného útoku alebo procesnej obrany vyvolá (najmä napr. potrebu ďalšieho odročenia pojednávania), na predchádzajúce procesné postoje strán a pod., pričom neprihliadanie na neskoro uplatnené prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany musí byť zdôvodnené a strana ho môže namietat' v odvolaní vo veci samej. Opačný postup súdu, teda pripustenie prostriedkov procesného útoku alebo procesnej obrany uplatnených neskôr (bez preskúmania, či ich strana mohla uplatniť už skôr) môže strana namietat' vtedy, ak by súd takto postupoval len vo vzťahu k jednej strane, ale druhej strane by za rovnakých okolností prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany odmietol z dôvodu, že ich neuplatnila včas. Takýto postup by mohol predstavovať porušenie princípu rovnosti strán (čl. 6 základných princípov CSP). V preskúmanej veci však porušenie rovnosti strán, pokiaľ ide o ich právo uplatňovať prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, nevyplýva zo súdneho spisu (zo zápisnice z pojednávania zo dňa 25.10.2021 je zrejmé, že žalobcovia navrhli vykonať dokazovanie predložením fotodokumentácie nimi vyhotovenej, ktorá mala byť dôkazom o existencii príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a rozsahom poškodenia, ktorú nemal k dispozícii na pojednávaní, ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania strany sporu nemali), súd prvej inštancie prihliadal na všetky dôkazy, ktoré boli v konaní predložené tak stranou žalobcov, ako aj stranou žalovanej.

37. Prihliadanie na uplatnené prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany (najmä na dôkazy predložené alebo navrhnuté stranami) však nemožno zamieňať s vyhodnotením dôkazov. Súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Pokiaľ vyhodnotenie dôkazov súdom vedie k úspechu jednej strany vo veci samej, môže sa druhej strane javiť ako nesprávne, resp. jednostranné. Podstatné však je, aby súd vyhodnotenie dôkazov v rozsudku jasne zdôvodnil, aby bolo logické a aby bola zrejmalá súvislosť medzi jednotlivými dôkazmi, ich vyhodnotením a skutkovými závermi súdu. V preskúmanej veci je z odôvodnenia napadnutého rozsudku zrejmalá logická súvislosť medzi dôkazmi, ako aj úvaha, na základe ktorej súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu neunesli. Tento skutkový záver z vykonaného dokazovania logicky vyplýva a je dostatočne jasne zdôvodnený.

38. Pokiaľ žalobcovia 1/, 2/ videli v použití procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorý uplatnil sudcovskú koncentráciu konania v zmysle § 153 CSP za šikanózny výkon práva, odvolací súd sa s ich názorom stotožniť nemôže, nakoľko v zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít je šikanou taký výkon práva, ktorého jediným cieľom je poškodiť druhého, je v rozpore s dobrými mravmi. Za zneužitie výkonu práva je možné považovať len také konanie, ktorého cieľom nie je dosiahnutie účelu a zmyslu sledovaného právnou normou, ale ktoré je v rozpore s ustálenými dobrými mravmi vedené priamym úmyslom spôsobiť inému účastníkovi ujmu (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo/992/99, sp. zn. 22Cdo/1567/2004).

39. Odvolací súd šikanózny postup súdu prvej inštancie v danej veci nezistil, jeho procesný postup podľa ust. § 153 CSP bol legitímny.

40. Žalobcovia 1/, 2/ poukazovali na skutočnosť, že súd prvej inštancie bez návrhu strán sporu vyžiadal od Y. - X. F. listinné dôkazy, ktoré následne neoboznámil a nevykonal na svojom pojednávaní, ktorým

procesným postupom mal byť naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, odvolací súd poukazuje na podanie žalovanej (odpor z č.l. 39 a nasl.), v ktorom výslovne navrhovala vykonanie dôkazu - pripojenie kompletného spisového materiálu vrátane dokumentácie škodovej udalosti č. XXXXXXXXXXXX od spoločnosti Y. - X. F., ktorej vyžiadanie súd prvej inštancie síce realizoval (viď č. I. 70), následne uvedené listinné dôkazy na pojednávaní neoboznámil a nevychádzal z nich ani pri svojom rozhodovaní a odôvodnení svojho rozhodnutia. Preto nie je pravdivé tvrdenie odvolateľov, že žiadna zo strán tento dôkaz nenavrhol vykonať a nemohlo dôjsť ani k naplneniu uvedeného odvolacieho dôvodu, nakoľko súd prvej inštancie tento dôkaz nevykonala a nepoužil pri svojom rozhodnutí.

41. Žalobcovia uplatnili odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP a vytýkali súdu prvej inštancie, že nevykonala navrhnuté dôkazy, ktoré navrhli obe procesné strany a na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu vo veci nesprávne rozhodol, pričom nijako neodôvodnené nevykonanie nimi navrhnutého dôkazu malo za následok súdom tvrdené neunesenie dôkazného bremena zo strany žalobcov.

42. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP (súd prvej inštancie nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností) spočíva v takej skutočnosti, že ak strana sporu alebo jej zástupca navrhol vykonanie dôkazov, ktoré boli spôsobilé preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ich nevykonala, vzniká nedostatok v skutkových zisleniach, ktoré treba odstrániť.

43. Podľa Článku 8 CSP sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

44. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vyzval / výzvu podľa § 150 ods. 2 CSP v spojení s § 132 ods. 2 CSP opisali rozhodujúce skutočnosti (ktoré nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy), z ktorých jasne vyplynie, od čoho odvodzujú žalobcovia 1/, 2/ nárok na náhradu škody v žalovanej výške, či ide o udalosť vyvolanú prevádzkovou činnosťou - ak áno, o akú prevádzkovú činnosť ide, kedy došlo ku škodovej udalosti, ako bola zistená, či ide o porušenie právnej povinnosti žalovanej, ak áno, o akú povinnosť išlo plus popis ďalších predpokladov zodpovednosti za škodu, aká škoda bola žalobcom spôsobená (podrobný popis škody), ako žalobcovia dospeli k žalovanej sume, čo tvorí túto náhradu - odkaz na predložený listinný dôkaz nie je postačujúci, s tým, že uvedené majú súdu zaslať v lehote 10 dní. Následne na pojednávaní dňa 25.10.2021 uviedol predbežné právne posúdenie veci a určenie, ktoré skutočnosti sú medzi stranami nesporné a ktoré sporné (vrátane spornosti príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a rozsahom škody) na pojednávaní dňa 25.10.2021. Žalobcovia nepredložili až do rozhodnutia súdu prvej inštancie svoje tvrdenia o rozsahu škody, vôbec neuviedli, aká škoda im mala vzniknúť na ich veciach, ktoré sa v byte nachádzali, neuvádzali hodnotu týchto vecí v čase ich poškodenia, obmedzili sa výlučne na finančné vyjadrenie svojho nároku a odkazovali na faktúry, ktoré mali preukázať finančné prostriedky, ktoré vynaložili na odstraňovanie škôd v byte, zakupovania nového nábytku a podobne s tým, že ich časť (v podaniach žalobcov nešpecifikovaná) bola hrazená poisťovňou. Tieto nedostatky žalobcovia 1/, 2/ neodstránili ani na pojednávaní, ani výsluchom žalobkyne 2/ a nemohli byť odstránené ani ich návrhom na doplnenie dokazovania predložením fotodokumentácie, ktorá mala byť dôkazom o existencii príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a rozsahom poškodenia, ktorú predložili až v odvolacom konaní, z ktorej však súd bez ďalšieho nevie určiť skutočnú výšku škody, ktorá žalobcom 1/, 2/ v dôsledku škodovej udalosti na zariadení ich bytu vznikla, aká časť bola poisťovým plnením nahradená, aká bola hodnota vecí v čase poškodenia a pod..

45. Odvolací súd zdôrazňuje, že zo znenia ust. § 365 ods. 1 písm. e) CSP (súd prvej inštancie nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností) vyplýva, že citovaný dôvod na odvolanie nie je daný v prípade každého opomenutia vykonania navrhnutých dôkazov, ale len v prípade, pokiaľ súd prvej inštancie nevykonala dôkazy navrhované stranou sporu s uvedením konkrétnych skutočností, ktoré majú byť preukázané a sú potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, teda dôkazy, ktoré by boli spôsobilé preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej.

46. Odvolací súd preskúmaním odvolacej námietky žalobcov dospel k záveru, že predloženie fotodokumentácie vyhotovenej žalobcami o rozsahu poškodenia ich bytu a jeho zariadenie (predložená

v odvolacom konaní) bez ďalšieho nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť zistený skutkový stav vyplývajúci z dovtedy vykonaných dôkazov, nebola spôsobilá preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej, a preto vykonanie tohto dôkazu bez ďalšieho dokazovania - napr. znaleckého dokazovania, ktoré žalobcovia vykonať nenavrhlí, považoval za nedôvodné. Súd nemohol iba z fotodokumentácie zistiť rozsah a výšku skutočnej škody, ktorá žalobcom v dôsledku škodovej udalosti vznikla a ani to, v akom rozsahu a aká škoda bolo hrazená poisťovňou.

47. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP - novoty v odvolacom konaní).

48. Z ust. § 366 CSP vyplýva, že použitie prostriedkov procesného útoku alebo procesnej obrany je v odvolacom konaní obmedzené. Pokiaľ strany sporu mali v priebehu konania pred súdom prvej inštancie niekoľko príležitostí tieto prostriedky použiť a boli opakovane poučené o sudcovskej koncentrácii konania, čo je i prípad danej veci, je odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností prípustná len za stanovených podmienok. Odvolací súd v danej veci nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by mal novoty - fotodokumentáciu predloženú žalobcami, v odvolacom konaní pripustiť.

49. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, uplatnený žalobcami, daný nebol.

50. Podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP možno uplatniť odvolací dôvod, ktorý spočíva v tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

51. Podstata odvolacieho dôvodu podľa citovaného zákonného ustanovenia spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom potom je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, je potreba považovať taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu podľa ust. § 191 CSP. Podľa citovaného zákonného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli strany sporu. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje citovaným zákonným ustanoveniam. Týmto odvolacím dôvodom možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

52. Pokiaľ súd prvej inštancie po zhodnotení vykonaných dôkazov, významných pre jeho rozhodnutie v danej veci, uzavrel, že žalobcovia neunesli bremeno tvrdenia a logicky následne ani bremeno dôkazu, odvolací súd po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že nie je možné jeho záveru nič vytknúť. Žalobcovia v priebehu celého prvoinštančného konania, a to i napriek výzve súdu podľa § 150 ods. 2 CSP, nepredložili svoje tvrdenie o skutočnom rozsahu škody, ktorá im vznikla v dôsledku škodovej udalosti na ich byte a jeho zariadení (podrobne uvedené v bode 29-30 odôvodnenia tohto rozhodnutia). Preto odvolací súd záver súdu prvej inštancie o neunesení bremana tvrdenia a bremana dôkazu považoval za zodpovedajúci zistenému skutkovému stavu danej veci, nezistil v súvislosti s hodnotením dôkazov, vykonaných pred súdom prvej inštancie, také nedostatky, ktoré by boli dôvodom pre záver o nesprávnom hodnotení dôkazov súdom prvej inštancie.

53. Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP daný nebol.

54. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP spočíva v mylnej aplikácii (výkladu) právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na zistený skutkový stav vôbec nemožno aplikovať, ako aj posúdenie predbežných otázok, otázok žalovateľnosti nároku a dodržiavanie procesných predpisov upravujúcich otázky, ktoré majú vplyv na správnosť rozhodnutia vo veci samej.

55. V danej veci súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia hmotného práva o náhrade škody § 420a, § 442, § 443 Občianskeho zákonníka, správne realizoval výklad týchto zákonných ustanovení a odvolací súd sa s jeho právnym posúdením danej veci v celom rozsahu stotožňuje. Žalobcovia vytýkali súdu prvej inštancie, že nesprávne posúdil existenciu/neexistenciu príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou, ktorá nebola medzi stranami sporná, a vznikom škody, ktorá nebola spochybnená, čím nesprávne aplikoval príslušnú právnu normu a nesprávne posúdil otázku zhodnotenia veci, čím obsah príslušnej právnej normy nesprávne interpretoval.

56. S týmito závermi žalobcov 1/, 2/ sa odvolací súd stotožniť nemôže, nakoľko súd prvej inštancie správne poukázal na skutočnosť, že žalobcovia nešpecifikovali, akej skutočnej škody sa od žalovanej domáhajú a (viď bod 29, 30, 43). Pokiaľ poukazovali na otázku zhodnotenia veci, odvolací súd túto námietku považuje za obsolentnú, nakoľko v danej veci bola žaloba zamietnutá a otázka zhodnotenia, amortizácia alebo znehodnotenia veci vôbec riešená nebola.

57. Vzhľadom na uvedené zastáva názor, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) daný nebol.

58. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej a vo výroku o trovách konania, ktorý nebol žalobkyňou vecne spochybnený, ako vecne správny potvrdil.

59. Záverom odvolací súd konštatuje, že sa nezaoberal všetkými námietkami žalobcov obsiahnutými v ich rozsiahlych podaniach, keď odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní, ktorý postup je legitímny a vyplýva z ustálenej rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít.

60. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaná, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

61. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).